

то не ся развалия, което е непороично, неувѣдаемо, дѣто трае на небеса. (Петр. 14.) Свѣтѣ-тѣ заминува, тѣй негова-та похоть; а този който испомля волїк-тѣж Божій, прѣбѣдва во вѣки, 1 Іоан. 2. 17.)

Читатель-ть безъ друго ще е любопытень да узнае още нѣщо за Бузп. Тозъ часъ подирь погребеніе-то Хенрихово, като му платихъ мѣсечины-тѣ му и му дадохъ нѣкаквы подарки, той трѣгнѣ да иде при Г-на Смита съ писмо отъ Г-жа Баронъ, и съ кѣдърцы-тѣ отъ Хенриховж-тѣж косж, които му испрати тая Г-жа отъ Хенрихово име. Г-нъ Смитъ го пріе въ домъ-ти си, и отиде съ него далечь на вѣтрѣ въ Индій, дѣто Бузи наскоро ся отрече отъ правдины-тѣ на своїхъ-тѣхъ кастахъ, и ся рѣши да стане Христіянинъ. Слѣдѣ потрѣбно-то испытаніе, него го кръстихъ; и отъ тозъ часъ до самѣхъ-тѣхъ си смерть (която ся случи на скоро подирь това), той бѣше найискренний Христіянинъ.